

тия; развързката на тѣзи слѣбития била ужасна; но онзи отдѣленъ поводъ, който въ една минута повдигалъ цѣла бура, онѣзи народна логика, която сж обнаружвала въ разсѣжденията и дѣйствиата на тѣлпата, били обикновенно лоши, до крайнитѣ предѣли на смѣшното. Нѣмало такъвъ слухъ и такава басня, които не би се поддържали отъ массата, и въ една минута не би изпълняли цѣли улици, само ако този слухъ и тѣзи бѣсеня попадали въ тонътъ на господарствуещето настроение, т. е., ако тѣ говорили за коварството на дворѣтъ и користолюбieto на спекулантитѣ, или за погрѣшкитѣ на градското управление. Отъ половината на Юлий, градското управление ся намѣрвало въ рѣцѣтъ на избирателитѣ, т. е. въ рѣцѣтъ на сѣстоителнитѣ граждани на столицата; посредствомъ избори, тѣ назначили голѣмъ контролирующъ сѣвътъ отъ 300 члена, а този сѣвътъ избралъ изъ средата си грѣдски сѣвътъ отъ шестѣдесетъ члена, който подъ предсѣдателството на избранныя Меръ, захваналъ да ся занимава съ текущитѣ работи на управлението. Меръ билъ избранъ, както сжмъ вече казалъ, президентътъ на националното събрание, Бали чловѣкъ, който ся ползувалъ съ популярностъ и уважение. Избирателитѣ и членовѣтъ на градското управление дѣйствували наедно съ народѣтъ при щурмиранието Бастилия, и въобще, въ борбата съ старото правителство; но когато третото съсловие одържало рѣшителна побѣда въ събранието, въ столицата и въ цѣлото господарство, когато предводители-тѣ на въоръженната улична оппозиция, отъ своя